

gurances, mutualitat, associació o germandat, corre amb el risc d'unes despeses extraordinàries superiors als pressupostos corrents de la fundació benèfica.

A més, hi ha una raó de pes, convincent, de caràcter general i ordre moral, per la classe de distingits.

El desnivell cultural d'educació i instrucció entre el pobre indigent, anònim, indomiciliat, analfabet i incapacitat permanent, i l'obrer manual i intel·lectual.

Llur promiscuïtat i convivència en una mateixa sala, seria injusta, inhumana, i d'un efecte aclaparant per la moral d'un esperit refinat de mitjana cultura, malgrat que vagi revestit circumstancialment amb l'hàbit de la pobresa i de la misèria.

Als metges ens interessa que es resolgui l'organització hospitalària, com a ciutadans i professionals, en el sentit de què totes les poblacions comptin amb un nombre de llits suficients per als malalts pobres aguts, i per als incurables, a la vegada que han de crear-se sanatoris i llatzarets per descongestionar els hospitals generals: i, en l'ordre econòmic, perquè no podem permetre que la nostra bonhomia i altruisme envers els malalts distingits, sigui explotada pels individuals, desaprensus i vergonyants, que simulen una necessitat, abusant de la caritat en perjudici del pobre vertader, dels interessos de l'hospital i de l'economia del metge. Per això hem cregut pertinent recórrer a mesures pràctiques, de màxima garantia, per l'acondicionament dels malalts distingits, emperò, si és indubtable que, així hi tot, ens serà impossible tancar les portes a tots els que es proposin burlar el Reglament, creiem també que haurem avançat un pas de gegant, essent interès de tots l'evitar que s'emparin amb el segell de la caritat: els desaprensus que actualment constitueixen legió.

Fins aquí, amb lleugeres variants que no atanyen el criteri fonamental, tot el nostre estament hi està conforme.

La disparitat d'opinions i conviccions s'entaula en enforçar l'assumpte dels malalts preferents.

La majoria de la ponència opina, que els Hospitals poden internar malalts preferents.

Com? Amb el mateix dret que pot fer-ho qualsevol particular, sota la seva responsabilitat i risc.

No hi ha cap llei, fins al present, que prohibi

beixi l'establiment de Cases de curació de medicina o cirurgia com hotels per malalts a càrrec d'empreses particulars.

L'Estat pot i ha d'exigir que es posin al corrent de les càrregues i contribucions industrials, que reuneixin condicions higièniques, que no representin cap perill per al ciutadà, i res més.

Això, que és potestatiu d'una empresa, no implica excepció per a una entitat benèfica, i, als nostres temps, crec que hauriem de fomentar la instal·lació arreu de tals serveis, per interès propi i dels malalts.

L'assistència domiciliària té tot el desagradable del tracte amb familiars, influència de l'intrusisme, curanderisme, comentari de veïnat inculte, desconfiança amb el personal auxiliar, pessimes condicions de les cases, perills de contagi, molèsties de desplaçaments, etc., etc. Inconvenients tots solventats amb l'assistència en cases de salut.

Tenim la convicció que tots els malalts aguts haurien d'estar centralitzats per seccions i grups de malalties en lloc d'especials.

El que perjudica la independència professional i rebaixa la dignitat, és la creació d'institucions, a preu fix, personal limitat, contracta i obligació d'assistir tots els malalts associats sense excloure els rendistes i classes de posició econòmica bona.

Hauria d'ésser norma entre l'estament, que la taxació d'honoraris per serveis científics als malalts de rendes, ha d'ésser potestativa del metge.

Les cases de salut per preferents, com servei anexe a un Hospital, o bé a càrrec de comunitats i associacions, en lloc de perjudicar-nos, ens afavoreixin, sempre que limitin llur funció a la missió d'un pensionat.

L'existència d'agrupaments, mutualismes i germandats entre famílies obreres i de la classe mitja, és una necessitat evident, que resol el problema econòmic d'atur forçós per malaltia a favor de malalt i metge, a base de tarifes mínimes per assistència, llibertat de servei i llibertat d'elecció.

Els contractes globals, amb empreses, associacions i companyies d'assegurances a preus ruïnosos, mentre les entitats es reparteixen dividendes fantàstics, constitueixen una subjecció indecorosa a l'ensens que ens rebaixen a un nivell de servitud, que, bo i esclavitzant-nos, d'una professió independent i prestigiosa, arriba a esdevenir un